

EEC og norsk nasjonal forstand

Av Tormod Moxness

*(mangeårig representant for Høyre
i Trondheim bystyre)*

*„Mange fremstående menn
i dette land har forsåvidt
blitt klar over det, og de fleste norske
statsborgere også. Romatraktaten
passer ikke for oss”*

**FOLKEBEVEGELSEN
MOT NORSK MEDLEMSKAP
I FELLESMARKEDET**

Olav Trygvasons gt.3 7000 Trondheim Tlf. 20216 og 31953

H.M. Kong Olav den 5. avsluttet sin minnetale over Norges elvehundreårige statsmessige eksistens omtrent slik:

"Det er vår historie som har bunnet oss sammen gjennom tidene. Den kan ingen ta fra oss, og det er den som også skal binde oss sammen i fremtiden"

Disse vektige kongelige ord i en tid da denne tusenårige nasjonen igjen har en påkjenning av spesiell art utefra, bør vekke til sterk ettertanke. — *For vårt land er i dag på en uhyggelig måte blitt delt i to leire. Årsaken hertil er som kjent den sentralauropaiske invitt som heter Romatraktaten, — en handelspolitisk traktat innhyllt i en futuristisk politisk tåke.* Mange fremstående menn i dette landet har forsåvidt forlenget blitt klar over det og de fleste norske statsborgere også. Romatraktaten passer ikke for oss. — Den søker å skape en deleuropeisk blokk bestående av ti land, mens de øvrige, — og det er de fleste, blir stående utenfor. Derved skapes en enn mere utdypet kløft mellom Europas stater, — altså det motsatte av de som med en underlig betegnelse benevnes som et "integret Europa". Betitlingen er klart misvisende og må betegnes som demagogisk. — Romatraktaten er en statsmessig provokasjon oppbygget i Sentraleuropa av mere eller mindre skadeskutte stater, — i øyeblikket svært pasifiserte sådanne. (Av interesse her å jfr. Hugo Grotius: *De jure belli et pacis*, — om krigens og fredens rett.)

Romatraktaten byr på intet stort nytt, men derimot på en ny underkastelse og fjerndirigering av nasjonalstater. Den har et fast krav til avståelse av suverenitet. Dens omfattende administrasjon viser dette, ministerråd og kommission. Allerede i den nuværende situasjon bryter traktaten inn i bestående staters konsesjonslovgivning. I vårt land heter det at ca. 40–50 lover må endres forat sentraleuropeerne skal kunne få se de samme rettigheter her tillands som oss nordmenn. — En stor geografisk småstat som Norge, som må sies å ligge som et åte for stormaktsinteresser og pengeinteresser — bør våkne å bli klar over dette. Land som Holland, Belgia, Danmark er ikke egnet som sammenligningsgrunnlag når det gjelder vårt lands romforhold og mangerte verdier. Sentraleuropa er klar over dette. Det er sikkert også klar over massenes lov og kapitalmassenes lov, — at vi med våre fire millioner ikke i det lange løp kan motstå presset fra ca. 250 millioner mennesker, dersom en får sluppet Romatraktatens paragrafer ut over oss. — Blant de avnasjonaliserte nordmenn heter det sogar at vi skal bli europeere. I elleve hundrede år har vi altså ikke vært det. Mange har ikke visst det! — Kanskje hele nasjonen i 1100 år!

DET SÆREGNE NORDEN

For bedre å kunne forstå hva det her dreier seg om, er det hensiktsmessig å ta for seg en del grunndata. Av særlig

interesse er det som knytter seg til de to folk på den skandinaviske halvøya.

I Norge og Sverige bor tilsammen 12 mill. mennesker fordelt på et areal på ca. 800.000 kvkm, altså i gjennomsnitt 15 pr. kvkm — i Norge bare 12. — Halvøya er gudbenådet med tilværelsesvarianter, — fra de brølede havets strender til de forblåste fjelltopper, — fra nesten generende varme til bitende kulde over malm og mineralrike fjell, med elver og fosser og enda milliarder av u-utbyggete kWh. — Bakom suser skogene over daler og eventyrvidder. Den norske kysts fiskestrender er alene like lange som det ganske Europas vestkyst forøvrig. Det er sagaens odel og arena som er oss overlevert til forvaltning, — i dag omringet av tidens mest ettertraktede råstoff: mineralolje. Men i vassdragene våre ligger 120 milliarder kilovattimer med tilsvarende milliarder med sparte giftgasskilovattimer, — om da folk vil forstå hva dette betyr for sunnhet og sparte menneskeliv. — Sentraleuropa er imidlertid klar over dette. Med våre romforhold er vi grever i Europa —.

På den annen side av kjølen ligger et av de rikeste land i verden — Sverige. Her er de hittil kjente naturrikdommer større enn hos oss. Hertil kommer at den svenske kvalitetsindustri i dag ikke kan unnværes. Svenskene er så forankret i sin verdensomfattende virksomhet og i sin egen tro på seg selv at de behøver ingen krypinn under Romatraktaten. Undertegnede har møtt svensk virksomhet i Alpetunneller og i Australiske fjell hvor både nordmenn og svensker best kunne klare jobben. — De er forøvrig kloke nok til å vifte med sin nøytralitet som de finner brukbar til å skaffe seg arbeidsfred. Sverige er i dag vår største handelspartner alt vurdert.

I motsetning til den svenske hånd om sin industri må vi innrømme, at den norske industri og dens menn virker temmelig ny og mangler selvtillit. En må ha rett til å si det slik, når det hevdes at "dersom vi ikke kommer inn i EEC" høres det ut som vår industri må gå tilgrunne. — EEC er blitt st. Petrisk —! En skiltes med at det i vesentlig grad mettede europeiske marked skal bli en nærmest problemfri avtaker av norske foredlede produkter. Eller er det rimelig å tro at den avanserte tyske industri lar seg utkonkurrere på sin egen dørstokk ved å svinge opp med norske aluminium steikepanner? Kanskje et noe flåset spørsmål, men — De tre milliarder mennesker med nye stater som seiler opp rundt om på kloden nevnes knapt som konsumenter. Det er Sentraleuropa som lanseres.

To verdenskriger har dreiet seg om det som tyskerne kaller "Lebensraum". Den skandinaviske halvøya er et slikt velproporsjonert sådant med sine livsviktige ressurser, ren luft og rent vann. Geografiske småland som Belgia, Holland, Danmark og Lukseburg blir noe helt annet — da romforhold og livsvilkårene i

disse land er helt annerledes enn hos oss. Vi kan forstå det danske landbruk interesser av å selge sine produkter utenfor sin egen dørstokk slik som landets jordbundsbonitet og beliggenhet er. Norges situasjon er helt annerledes. Den peker naturlig mot den svenske som gir vår største utfoldelse i dag utenfor vår dørstokk. En tollmur langs kjølen må derfor bli en "skammens mur", et bevis på nordisk forvirring overfor et stormaktsutspill. En norsk handelstraktat istedet for et kneblende medlemskap er her et uomtvistelig løsen basert på en fri selvråderett til frie engasjements overfor en stadig økende produktgrådig verden. Derfor er ropet om at vi må følge Danmark et nærmest imbesilt tenkesett idet en overser at det knapt finnes to land så ulike som Danmark og Norge. Uten å dag å ville si noe vondt om danskene fristes en til å minne om at vårt følge med Danmark fra 1536 til 1814 kostet oss dyrebare landområder større enn hel dette kongerike. Det må være husmannsdilten fra den tid som sitter igjen hos de avnasjonaliserte nordmenn. Men ære vær danskene for at de i dag i alle fall er spent på hva Ola nordmann vil gjøre. —

I Nordens land betyr den jordbunnen som heter fedrenes jord noe mere enn at den er ett fundament til å tramp omkring på. Den livberger oss. Den har gitt oss et særpreg og tilpasset oss for vår områder. Det synges også over landegrensene rett ofte både "Ja vi elsker dette landet — eller "Du gamla du fria du fjellhøga nord" — med finneses vakt-somme ord". "Vårt land er fatigt skal så bli for hver som gullbegjær —." Disse sanger er Nordens kraftfulle stemme. De er meningsfylt.

Finner og svensker er også nevnesentlig i Nordens kjerne. *Men jeg vil tro at det norske folk når det kommer til avgjørelsens stund, også vil vise nasjonalforstand slik som våre fedre gjennom århundreder har vist det. Det dreier seg om denne saken ikke om noen prosentollnedsettelse som skal betales med nasjonens selvstendighet, men langt mer om dyper liggende verdier for oss alle.*

EEC gjør ingen ting for våre blå øyne skyld. Romatraktaten er et utspill. Den betyr ufrihet, tvang og underkastelse under en fjerndirigering fra utlandet. Den betyr videre at vårt land skal særordne inn i dette system under den annen part vilje. En småstat må ikke innlate seg på særordninger. En særordning har alltid vært en historisk lillefinger til den annen parts økende grep om denne. For tiden overrisles den nuværende situasjon med ordklisjeer om økonomisk vekst på medbestemmelsesrett osv. ord vi forlenger er gått trett av. Historien gjentar seg om mennesket er seg selv likt alle dager. Derfor bør en spandere, — pliktmessig og saklig, ved denne avgjørende sak for landets fremtid å friske opp med litt norgeshistorie. —

OM UTENLANDSK INNGREP I NORDEN

Kampen mot utenlandsk innflytelse innenriks begynte allerede i 1180–90 årene da kong Sverre tordnet sin tale mot tyskerne på brygga i Bergen. Da kong Håkon den 5. døde i 1319 bad han like før ridderen Erling Vidkunson o.a. om at de ikke måtte slippe utenlandske menn inn i norsk styre og stell. Det samme måtte de dansk-norske unionskonger love ved sine håndfestninger. At de fleste av dem brøt sitt løfte er en sak for seg. Svartedauen gjorde landet avmektig og halverte nasjonen (1349). Så sent som året 1523 måtte Fredrik 1. underskrive at han skulle fjerne danske og tyske fogder som herjet her.

Som kjent gjorde religionsfeidene at erkebiskop Olav Engelbrektson måtte rømme landet. Han var som vi vet formann i det norske riksråd. I mellomtiden hadde tyskerne omgjort sine privilegier til etableringsrett i Bergen som praktisk sett var en tysk by omtrent til 1570. (Hansaby). I året 1645 bestemmer hollendere og franskmenn ved freden i Brømsebro. Norges avståelse av store landområder, Jemtland og Herjedal. I året 1660 er det de samme land supplert med England som dikterer freden i Kjøbenhavn hvor vi mister Båhuslen. I året 1678

bestemmer franskekongen Ludvig Den 14. at de igjenerobrede norske landskaper skal gis tilbake til Sverige. I disse lange tidsrom er vi tross alt utgytt blod og ofre og taperhet diplomatiske sveklinger —. Først i 1814 fremstår menn som kunne hanskens med utlandet. De var rikspolitikere —, ikke partipolitikere og hadde som sådanne også rikspolitiske dimensjoner. I 1905 presterte nasjonen en dynamisk vilje til å være seg selv. I 1940 skjedde det samme. — Men i dag inviterer så å si den norske regjering visse utlendinger til å slå seg ned her med sin frie etableringsrett, fri investeringsrett osv. Det er neppe det alle patriske kjempere har stridt og blødd og ofret sine liv for, men det at vi skulle få beholde vår råderett her. — De siste er ikke så langt unna. I nærheten av Romatraktaten er det kanskje uanstendig å nevne at for tredve år siden gjennomlevde menneskeheten det blodigste oppgjør som har foregått på denne jord. Vi deltok og lærte en del, men ikke nok. Vi lefler med dyrebare verdier. Fra Romatraktatens datostemper av, vil en få oss til å tro at mennesket er blitt omskapt. — En glemmer så gjerne alle kriger, kontrakter og "evige bebindelser". For det må glemmes. Men mennesket har så vondt for å lære av historien. Om en reserverer seg

fra denne oppfatning, blir en i dagens propaganda gjerne kalt romantiker. Historien bekrefter noe annet enn romantikk. Den beretter om en seiglivet kjempende liten nasjon som har stridt for å bevare seg selv. "Det er historien som også for fremtiden skal binde oss sammen". Slik falt vår konges ord. — *Vår regjering burde derfor ikke i dag beleire oss med en hysterisk propaganda i partipolitikeres ånd. Den har ikke vist rikspolitiske dimensjoner. En verdig regjering bør ihukomme majestetens ord. Den skal binde oss sammen, — ikke splitte. — — Den skal verne om land og folk, — ikke Romatraktaten.*

Innvitten Romatraktaten bør av enhver rettenkende trofast nordmann besvares med NEI. —

Den for oss påståtte medbestemmelsesrett vil i realiteten avklare seg som den annen parts medbestemmelsesrett over oss. —

Vårt land må ikke dø slik død.

August 1972
Tormod Moxness

KLIPP UT – OG SEND INN

Jeg ønsker å bli medlem av Folkebevegelsen, kontingent minimum kr. 10,00
(Postgirokonto 208669. Flere kan tegne seg på separat adresseliste som sendes inn
sammen med denne kupongen.)

Navn:

Adresse/tlf:

**FOLKEBEVEGELSEN MOT NORSK MEDLEMSKAP
I FELLESMARKEDET**

Olav Trygvasons gt. 3 – 7000 Trondheim. Tlf. 20216 og 31953

Trykk: Rosenborg Offsettrykkeri - Trondheim